

พระธรรมดาเนียล - บทที่หนึ่งร้อยห้าสิบสาม

สัญลักษณ์ฝ่ายวิญญาณของราชอาณาจักรเหนือและราชอาณาจักรใต้:
การเดินทางผ่านพระวิหารในพระคัมภีร์และธรรมชาติของมนุษย์

Jeff Pippenger
2024-03-23

อาณาจักรฝ่ายเหนือเป็นสัญลักษณ์ของธรรมชาติเบื้องต่ำในพระวิหารแห่งมนุษยชาติ เป็นสัญลักษณ์ของร่างกายในพระวิหารแห่งคริสตจักร เป็นสัญลักษณ์ของเนื้อหนังมนุษย์ในพระวิหารแห่งพระคริสต์ พระคริสต์ทรงสร้างพระวิหารทุกแห่ง และพระองค์ทรงวางรากฐานทุกประการ และศิลาก้อนแรกในพระวิหารของมิลเลอร์ไรต์คือหลักคำสอนเรื่อง "เจ็ดกาลเวลา" ซึ่งมีเอกลักษณ์เรื่องไม้สองท่อนเป็นสัญลักษณ์ ในการกบฏปี 1863 แอดเวนติสต์ฝ่ายเลาติเซียได้ปฏิเสธ "ศิลาหมุมเอก" ฝ่ายพยากรณ์ของตน ซึ่งสิ่งนี้ก็ได้เกิดขึ้นด้วยในการก่อสร้างพระวิหารฝ่ายโลก ศิลาที่ถูกปฏิเสธนั้นถูกกำหนดไว้ให้ได้รับเลือกในตอนสิ้นสุดแห่งการก่อสร้างพระวิหาร แม้ว่าตลอดช่วงเวลาแห่งการก่อสร้างทั้งหมด มันจะเป็นศิลาสะดุดก็ตาม กระนั้น พระวณะฝ่ายพยากรณ์ก็ชี้ชัดว่า ศิลาสะดุดซึ่งถูกปฏิเสธนั้น ในที่สุดจะกลายเป็นศิระแห่งมมเอก.

ไม้เท้าของ "เจ็ดกาลเวลา" ดังที่เป็นตัวแทนโดยอาณาจักรฝ่ายใต้ คือ "ศิระ" เมื่อเทียบกับอาณาจักรฝ่ายเหนือ มันเป็น "ศิระ" เพราะว่าในอาณาจักรฝ่ายใต้นั้นเองที่พระเจ้าได้ทรงเลือกให้กรุงเยรูซาเล็มเป็นเมืองของพระองค์ ที่ซึ่งพระองค์ได้ทรงประดิษฐานสถานนมัสการของพระองค์และพระนามของพระองค์ไว้ จนกระทั่งไม้เท้าทั้งสองถูกรวมเข้าด้วยกันตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1844 "ศิระ" ได้เป็นอาณาจักรฝ่ายใต้ซึ่งอยู่เบื้องล่าง เมื่อยอห์นในปี 1844 ได้รับคำบอกให้ละอาณาจักรฝ่ายเหนือเสีย เพราะอาณาจักรนั้นถูกมอบไว้แก่คนต่างชาติแล้ว อาณาจักรฝ่ายใต้จึงคงอยู่เป็นธงสัญญาณที่ตั้งอยู่เดี่ยวดายในฐานะชนชาติหนึ่ง หรืออย่างน้อยนั่นก็คือแผนการนั้น แผนการนั้นถูกขัดขวางโดยการกบฏในปี 1863 และ "การกบฏที่คาเดช" ครั้งแรกของอิสราเอลยุคใหม่

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำคริสตจักรเลาติเซียของพระองค์ย้อนกลับไปสู่ปี 1863 ย้อนกลับไปสู่ปี 1888 ย้อนกลับไปสู่ปี 1919 และย้อนกลับไปสู่ปี 1957 สู่ "การกบฏที่คาเดช" ครั้งที่สอง แต่ในการกบฏครั้งนั้น พระสัญญาที่ว่าศิลาซึ่งถูกปฏิเสธจะกลายเป็นศิลาหัวหมมนั้น บัดนี้กำลังสำเร็จเป็นจริง และสำเร็จเป็นจริงในบรรดาผู้ที่ถูกแทนไว้ด้วยจำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งพระคริสต์ทรงทำให้การรวมกันของพระลักษณะพระเจ้าและความเป็นมนุษย์สำเร็จขึ้นท่ามกลางพวกเขาเป็นนิത്യ

เปาโลได้ระบุธรรมชาติที่ต่ำกว่าว่าเป็นเนื้อหนัง และธรรมชาติที่สูงกว่าว่าเป็นจิตใจ ท่านได้ระบุร่างกาย (ธรรมชาติที่ต่ำกว่า) ว่าเป็นความตาย

เพราะเรารู้ว่า พระราชบัญญัตินั้นเป็นฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายเนื้อหนัง ถูกขายไว้ให้อยู่ใต้อำนาจบาป เพราะสิ่งที่ข้าพเจ้ากระทำอยู่นั้น ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเลย เพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาจะกระทำ ข้าพเจ้าไม่กระทำ แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าเกลียดนั้น ข้าพเจ้ากลับกระทำ ถ้าเช่นนั้น เมื่อข้าพเจ้ากระทำสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะกระทำ ข้าพเจ้าก็ยอมรับว่าพระราชบัญญัตินั้นดี บัดนี้จึงไม่ใช่ข้าพเจ้าที่กระทำสิ่งนั้นอีกต่อไป แต่เป็นบาปที่อาศัยอยู่ในข้าพเจ้า

เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าในข้าพเจ้า คือในเนื้อหาของข้าพเจ้า ไม่มีสิ่งดีอันใดอาศัยอยู่เลย
เพราะความตั้งใจที่จะกระทำนั้นมียู่ในข้าพเจ้า แต่กำลังที่จะกระทำความดีนั้น ข้าพเจ้าไม่พบ
เพราะความดีที่ข้าพเจ้าปรารถนาจะกระทำ ข้าพเจ้าไม่กระทำ แต่ความชั่วที่ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะกระทำ
ข้าพเจ้ากลับกระทำ ถ้าข้าพเจ้ากระทำสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะกระทำ ก็ไม่ใช่ข้าพเจ้าที่กระทำอีกต่อไป
แต่เป็นบาปที่อาศัยอยู่ในข้าพเจ้า ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพบกฎอยู่ว่า เมื่อข้าพเจ้าปรารถนาจะกระทำความดี
ความชั่วก็อยู่พร้อมกับข้าพเจ้า เพราะตามมนุษย์ภายในนั้น
ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในพระราชบัญญัติของพระเจ้า
แต่ข้าพเจ้าเห็นมีกฎอีกอย่างหนึ่ง ในอวัยวะของข้าพเจ้า ต่อสู้กับกฎแห่งจิตใจของข้าพเจ้า
และนำข้าพเจ้าไปเป็นเชลยใต้อำนาจกฎแห่งบาปซึ่งอยู่ในอวัยวะของข้าพเจ้า โอ
ข้าพเจ้าช่างเป็นมนุษย์ที่น่าเวทนายิ่งนัก! ใครจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากกายแห่งความตายนี้? โรม
7:14-24.

เปาโลรู้ว่าใน “เนื้อหาของ” ของตนนั้นไม่มี “สิ่งดีประการใด” อาศัยอยู่เลย
แนวโน้มทั้งหลายที่มีอยู่ในเนื้อหาของเขา (คือร่างกายของเขา) ทั้งที่สืบทอดมาและที่เพาะบ่มขึ้นเอง
ล้วนแต่ทำงานเพื่อนำเขาไปสู่บาป แนวโน้มเหล่านั้นเป็นตัวแทนของกฎแห่งบาป
แต่เปาโลปรารถนาที่จะรักษาธรรมบัญญัติของพระเจ้า มิใช่กฎแห่งบาป
เปาโลระบุว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้านั้นคือ “กฎแห่งจิตใจ” ของเขา (คือธรรมชาติที่สูงส่งกว่าของเขา)
เสียงร้องของเขาคือ “ใครจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากกายแห่งความตายนี้ได้?” แน่นอน
เปาโลรู้ว่าพระลักษณะแห่งพระเจ้าต่างหากที่จะนำการช่วยให้พ้นมาให้
แต่เขาก็รู้ด้วยว่างานแห่งการช่วยให้พ้นนั้นจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของเขาเอง.

เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า ดังที่ท่านได้เชื่อฟังเสมอมา
มิใช่เฉพาะเมื่อข้าพเจ้าอยู่ด้วยเท่านั้น แต่บัดนี้ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อข้าพเจ้าไม่อยู่
จงกระทำความรอดของท่านให้สำเร็จด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น
เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำก็อยู่ในท่าน
ทั้งให้ท่านมีความปรารถนาและให้ท่านได้กระทำตามชอบพระทัยของพระองค์ ฟิลิปปี 2:12, 13

การช่วยให้พ้นจากกายแห่งความตายได้สำเร็จโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ซึ่งเชื่อมโยงกับกำลังของมนุษย์
และนั่นคือแบบอย่างที่พระเยซูทรงประทานไว้แก่มนุษย์ทั้งหลาย
แม้ว่ากฎแห่งบาปจะยังคงทำงานอยู่อย่างแข็งขัน ในธรรมชาติเบื้องต้นของกาย
พระเยซูทรงทำให้ธรรมชาติเบื้องต้นของพระองค์อยู่ใต้อำนาจของพระบัญญัติของพระเจ้า
โดยการยอมจำนนพระประสงค์ของพระองค์ต่อพระประสงค์ของพระบิดา เปาโลก็สามารถพบการช่วยให้พ้นได้
หากท่านยอมจำนนเจตจำนงของตนต่อพระประสงค์แห่งพระภาวะพระเจ้า ในการกระทำเช่นนั้น
ท่านก็กำลังกระทำความรอดของตนให้สำเร็จ และนี่คือสิ่งที่ซิสเตอร์ไวท์หมายถึง
เมื่อเธอกำลังงานแห่งการกำจัดบาปออกไปจากชีวิตของเรา

“ทุกดวงวิญญาณที่ปฏิเสธไม่ยอมมอบตนแด่พระเจ้า ย่อมอยู่ใต้อำนาจควบคุมของอีกอำนาจหนึ่ง
เขามีได้เป็นของตนเอง เขาอาจกล่าวถึงเสรีภาพ แต่แท้จริงแล้วเขาอยู่ในความเป็นทาสอันน่าเวทนายิ่งนัก
เขาไม่ได้รับอนุญาตให้เห็นความงดงามของความจริง เพราะจิตใจของเขาอยู่ใต้อำนาจควบคุมของซาตาน
ขณะที่เขาประจบตนเองว่ากำลังดำเนินตามคำวินิจฉัยของตน
เขากลับเชื่อฟังน้ำพระทัยของเจ้าแห่งความมืด
พระคริสต์เสด็จมาเพื่อทรงหักทำลายเครื่องพันธนาการแห่งความเป็นทาสของบาปออกจากดวงวิญญาณ
'เหตุฉะนั้นถ้าพระบุตรจะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท ท่านก็จะเป็นไทจริงๆ'
'กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์' ทรงทำให้เรา 'พ้นจากกฎของบาปและความตาย' โรม
8:2”

“ในพระราชกิจแห่งการไถ่ ไม่มีการบังคับใช้กำลังใด ๆ มิได้มีการใช้แรงบีบคั้นจากภายนอก ภายใต้อิทธิพลแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า มนุษย์ยังคงมีเสรีภาพที่จะเลือกที่จะปรนนิบัติผู้ใด ในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อจิตวิญญาณยอมจำนนต่อพระคริสต์นั้น มีเสรีภาพในความหมายอันสูงสุด การขับไล่บาปออกไปเป็นการกระทำของจิตวิญญาณเอง จริงอยู่ เราไม่มีอำนาจที่จะปลดปล่อยตนเองให้พ้นจากการควบคุมของซาตานได้ แต่เมื่อเราปรารถนาที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบาป และในความขัดสนอย่างยิ่งของเราได้ร้องทูลขอฤทธานุภาพที่มาจากภายนอกและสูงกว่าตัวเราเอง บรรดาพลังแห่งจิตวิญญาณก็จะได้รับการซึมซาบด้วยพลังอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระเจ้า และพลังเหล่านั้นก็จะเชื่อฟังคำบัญชาของเจตจำนงในการกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า”

“เงื่อนไขประการเดียวที่ทำให้เสรีภาพของมนุษย์เป็นไปได้ คือการได้เป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ ‘ความจริงจะกระทำให้นานทั้งหลายเป็นไท’; และพระคริสต์ทรงเป็นความจริง บาบจะมีชัยได้ก็โดยการทำให้จิตใจอ่อนกำลังลง และทำลายเสรีภาพของจิตวิญญาณ การอยู่ใต้บังคับพระเจ้าเป็นการฟื้นคืนสูตนเองของมนุษย์—สู่สง่าราศีและศักดิ์ศรีอันแท้จริงของมนุษย์ พระบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งเราถูกนำไปให้อยู่ใต้บังคับนั้น คือ ‘พระราชบัญญัติแห่งเสรีภาพ’ ยากอบ 2:12” ผู้ฟังปรารถนาแห่งปางชน, 466.

เปาโลร้องออกมาว่า “โอ ข้าพเจ้าช่างเป็นมนุษย์ที่น่าสังเวชอะไรเช่นนี้! ใครเล่าจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากกายแห่งความตายนี้?” ซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า “เมื่อเราปรารถนาจะได้รับการปลดปล่อยให้พ้นจากบาป และในความจำเป็นอันยิ่งใหญ่ของเรา เราร้องทูลขอฤทธานุภาพที่อยู่นอกเหนือและสูงกว่าตัวเราเอง อำนาจทั้งหลายแห่งจิตวิญญาณยอมได้รับการซาบซึ้งด้วยพลังงานแห่งพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอำนาจเหล่านั้นก็เชื่อฟังคำสั่งของเจตจำนงในการทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ” ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการผสมรวมความเป็นมนุษย์ของเรากับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ โดยผ่านการใช้เจตจำนงของเรา เราจึงกระทำ “การกระทำ” แห่งการกำจัดบาปออกจาก “จิตวิญญาณ” ของเราเอง

แต่สิ่งที่เรา “จำเป็นต้องเข้าใจคือพลังอันแท้จริงของเจตจำนง” เจตจำนงคือ “อำนาจที่ปกครองในธรรมชาติของมนุษย์ เป็นอำนาจแห่งการตัดสินใจ หรือการเลือก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการกระทำอันถูกต้องของเจตจำนง พระเจ้าได้ประทานอำนาจแห่งการเลือกให้แก่มนุษย์ และเป็นหน้าที่ของเขาคือจะใช้มัน ท่านไม่อาจเปลี่ยนจิตใจของท่านได้ ท่านไม่อาจมอบความรักใคร่ของจิตใจนั้นแก่พระเจ้าได้ด้วยตนเอง แต่ท่านสามารถเลือกที่จะรับใช้พระองค์ได้ ท่านสามารถมอบเจตจำนงของท่านแก่พระองค์ แล้วพระองค์จะทรงกระทำในท่าน ทั้งให้ท่านมีความปรารถนาและให้ลงมือกระทำตามขอบพระทัยอันดีของพระองค์ ดังนั้น ธรรมชาติทั้งหมดของท่านจะถูกนำมาอยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณของพระคริสต์ ความรักใคร่ของท่านจะมุ่งอยู่ที่พระองค์ ความคิดของท่านจะสอดคล้องกับพระองค์”

เปาโลรู้ความจริงเหล่านี้ และท่านรู้ว่าธรรมชาติฝ่ายต่ำของตนจำเป็นต้องถูกควบคุมให้อยู่ใต้บังคับของธรรมชาติฝ่ายสูง โดยการใช้อำนาจของเจตจำนงของตน ด้วยเหตุนี้เปาโลจึงตายทุกวัน

ข้าพเจ้าขอยืนยันโดยอาศัยความชื่นชมยินดีในท่านทั้งหลายซึ่งข้าพเจ้ามีอยู่ในพระคริสต์เยชูวงศ์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ว่าข้าพเจ้าตายทุกวัน 1 โครินธ์ 15:31

เปาโลทราบว่าเขาจำเป็นต้องตรึงธรรมชาติต่ำของตนไว้ที่กางเขนทุกวัน โดยใช้เจตจำนงของตนควบคุมธรรมชาติต่ำของตนให้อยู่ใต้บังคับ ด้วยเหตุนี้ เขาจึงตรึงเนื้อหนังของตนไว้ที่กางเขน

และบรรดาผู้ที่เปาโลทรงตรึงเนื้อหนังไว้กับกางเขน พร้อมทั้งค้นหาและความปรารถนาทั้งหลาย
กาลาเทีย 5:24

เปาโลทราบว่าเป็นบาปของเขาจะคงอยู่ในมนุษยชาติจนถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ เมื่อบรรดาผู้สตัยซื่อจะได้รับกายใหม่อันทรงพระสิริในพระบิดาเดียว ด้วยเหตุนี้ ปี 1798 จึงซบงถึงรากฐานของช่วงเวลาสี่สิบหกปีซึ่งพระวิหารแห่งขบวนการมิลเลอไรต์ได้ถูกก่อสร้างขึ้น เพราะพระคริสต์ในฐานะรากฐานเดียว ทรงเป็นพระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกทรงวางรากฐาน อาณาจักรฝ่ายเหนือคือกาย ซึ่งโดยบาปได้เข้าครอบงำเหนือมนุษยชาติ และยกตนขึ้นเป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือเทียมเท็จ ในปี 1844 ยอห์นได้รับคำบอกให้ "ละเว้น" ลานชั้นนอก ซึ่งในภาษากรีกหมายถึงการปฏิเสธธรรมชาติเบื้องต่ำ ที่ได้เข้าครอบงำเหนือธรรมชาติเบื้องสูง ซึ่งเป็นที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงเลือกจะวางพระนามของพระองค์ และในปี 1798 เนื้อหนัง (ธรรมชาติเบื้องต่ำ) พร้อมด้วย "ความรักใคร่และค้นหา" จะต้องถูกตรึงกางเขน.

ที่รากฐานนั้น เนื้อหนังของพระคริสต์ได้ตายลง ณ การตรึงกางเขน เมื่อพระองค์ทรงถูกตัดออกจากบรรดาผู้มีชีวิต แล้วอาณาจักรฝ่ายใต้จึงจะเป็นประชาชาติเดียว มีกษัตริย์องค์เดียว อยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้า และเป็นประชาชาติที่มีสถานนมัสการอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าอยู่ท่ามกลางตน บรรทัดแล้วบรรทัดเล่า "เจ็ดเวลา" บัดนี้คือ "สิริชมมุเมก" เพราะนับตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เป็นต้นมา พระเจ้ากำลังทรงยก "กองทัพฝ่ายเหนือ" ของพระองค์ขึ้นเป็นธงสัญญาณ กองทัพนั้นจะต้องเป็นประชาชาติเดียว และประชาชาตินั้นจะสะท้อนพระฉายาของพระองค์เท่านั้น และสิ่งนี้ก็เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับที่ซาตานกำลังยก "เขา" ของมันขึ้น ซึ่งเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้าย ในเอเสเคียล บทที่สามสิบเจ็ด

ข่าวสารเรื่องลมทั้งสี่ได้พัดลมหายใจแห่งข่าวสารฝนชุกปลายฤดูลงบนบรรดาผู้ที่ต่อมายืนขึ้นเป็นกองทัพนั้น ข่าวสารเรื่องลมทั้งสี่คือข่าวสารแห่งแดรโบที่เจ็ด ซึ่งเป็นที่ซึ่งความลับของพระเจ้าได้สำเร็จครบถ้วน

งานปิดผนึกในระยะสุดท้ายได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2023 เวลาของการปิดผนึกสำหรับหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นสำเร็จลุล่วงในระหว่างการเปาแดรโบที่เจ็ด และแดรบนั้นตั้งขึ้นสามครั้งในระหว่างกระบวนการปิดผนึก โดยแดรบนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งการโจมตีต่อแผ่นดินอันรุ่งโรจน์โดยอิสลามอยู่เสมอ "แผ่นดินอันรุ่งโรจน์" ฝ่ายจิตวิญญาณในยุคปัจจุบันถูกโจมตีเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 และแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ตามตัวอักษรในสมัยโบราณถูกโจมตีเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2023 ซึ่งเป็นปีเดียวกันกับที่พยานทั้งสองซึ่งเคยถูกสังหารนั้นกลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง การโจมตีครั้งที่สามคือกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า

นับตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม ค.ศ. 2023 เขาแห่งพรครีฟบลีกันและเขาแห่งโปรเตสแตนต์แท้ของสัตว์ร้ายที่ขึ้นจากแผ่นดิน กำลังบรรลุการเปลี่ยนผ่านขั้นสุดท้ายของตนไปเป็นเขาที่พูดอย่างมังกรหรืออย่างพระเมษโปดก ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า การสำแดงทั้งสองประการของปฏิปักษ์ภายในและภายนอกในการขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ซึ่งถูกแสดงออกในเหตุการณ์ปิดฉากแห่งประวัติศาสตร์โลกนั้น ต่างก็ตั้งอยู่ในประวัติศาสตร์ที่เป็นภาพแทนโดยซอสลิปในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

พัฒนาการสุดท้ายทั้งสองประการของเขาทั้งสองนั้นสำเร็จลงระหว่างการเปาเตอร์ที่เจ็ด
แต่ที่เจ็ดเป็นภัยพิบัติประการที่สามในบรรดาแต่แห่งวิบัติทั้งสามประการ

วิบัติทั้งสามเป็นภาพแทนของการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น และโดยการนั่นเอง
วิบัติเหล่านี้จึงเป็นพยานอันหนักแน่นถึงจุดหมายแห่งวันที่ 7 ตุลาคม ค.ศ. 2023
ทั้งในวิบัติที่หนึ่งและวิบัติที่สอง การสงครามของอิสลามได้กระทำขึ้นต่อกองทัพแห่งโรม
ซึ่งในวาระสุดท้ายก็คือสหรัฐอเมริกา ดังที่มีพยานยืนยันโดยการพิชิตสหภาพโซเวียต
อันเกิดขึ้นจากพันธมิตรระหว่างปฏิปักษ์พระคริสต์ (สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอลที่ 2)
กับผู้พยากรณ์เท็จ (โรนัลด์ เรแกน) ในปี 1989

ในวิบัติประการแรก ดังที่ได้แสดงไว้ในพระธรรมวิวรณ์บทที่เก้า มีคำพยากรณ์เรื่องเวลาห้าเดือน
ซึ่งเท่ากับหนึ่งร้อยห้าสิบปี ในวิบัติประการที่สอง มีคำพยากรณ์เรื่องเวลาสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปี และสิบห้าวัน คำ
พยากรณ์เรื่องเวลาทั้งสองนี้เป็นตัวแทนของสงครามที่อิสลามนำมาต่อกองทัพโรมในช่วงประวัติศาสตร์สองช่วงซึ่ง
เป็นตัวแทนของวิบัติประการที่หนึ่งและประการที่สอง
คำพยากรณ์ทั้งสองนั้นมีผลลัพธ์ของสงครามที่แตกต่างกันสองประการ ในช่วงหนึ่งร้อยห้าสิบปีแรก
อิสลามจะต้อง "ทำอันตราย" แก่โรม และในคำพยากรณ์สามร้อยเก้าสิบเอ็ดปี และสิบห้าวันนั้น อิสลามจะต้อง
"สังหาร" โรม คำพยากรณ์ทั้งสองนี้เชื่อมโยงกันโดยตรง
การสิ้นสุดของหนึ่งร้อยห้าสิบปีที่อิสลามจะต้องทำอันตรายแก่โรม
เป็นเครื่องระบุจุดเริ่มต้นของสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปี และสิบห้าวันที่อิสลามจะต้องสังหารโรม
วิบัติประการที่หนึ่งและประการที่สองถูกแบ่งแยกออกจากกันด้วยการสิ้นสุดของหนึ่งร้อยห้าสิบปี
และการเริ่มต้นของสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปี และสิบห้าวัน

สหรัฐอเมริกายุติการเป็นอาณานิคมที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ณ
กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า และในเวลาอันเอง มันจึงถูก "สังหาร" ในเชิงคำพยากรณ์ ชั่วโมงแห่ง
"แผ่นดินไหวครั้งใหญ่" ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด คือกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า
และเมื่อชั่วโมงนั้นมาถึง แต่ที่เจ็ดของอิสลามก็มาถึงด้วยเช่นกัน มันมาถึงเพื่อหมายถึงสำคัญถึงจุดจบ
หรือความตายของอาณานิคมที่หก ซึ่งก็คือกองทัพแห่งโรมในยุคสุดท้าย
ความตายนั้นมีอิสลามทำอันตรายแก่กองทัพทั้งหลายของโรมสว่างหน้ามาแล้วหนึ่งร้อยห้าสิบปี
ตามรายงานของสื่อกระแสหลัก
ซึ่งพยายามลดทอนความสำคัญของกิจกรรมของอิสลามหัวรุนแรงในโลกสมัยใหม่ นับตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม
ค.ศ. 2023 จนถึงขณะที่เขียนบทความนี้ในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2024
อิสลามได้ก่อการโจมตีต่อผลประโยชน์ของอเมริกันทั่วโลกหนึ่งร้อยหกสิบห้าครั้ง

ช่วงเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบปีที่อิสลามได้ทำร้ายกองทัพแห่งโรม
ซึ่งนำไปสู่การสังหารกองทัพแห่งโรมในวิบัติประการที่หนึ่งและประการที่สองนั้น
ถูกทำซ้ำอีกในประวัติศาสตร์ของวิบัติประการที่สาม
เพราะนั่นคือวิธีการทำงานของการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์แบบสามชั้น การเปาเตอร์ไบที่เจ็ด
ซึ่งคือการประทุบตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
ซึ่งเป็นเวลาที่การผสมรวมกันของพระภาวะกับมนุษยภาวะเกิดขึ้น
ดังที่เป็นภาพแทนโดยการรวมกันของไม้เท้าทั้งสองอันนั้น มีจุดหมายอยู่สามประการ
ประการแรกคือแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ฝ่ายจิตวิญญาณ และประการสุดท้ายคือแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ฝ่ายจิตวิญญาณ
จุดหมายตรงกลางคือแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ตามตัวอักษร

ในปี 2023 เสียงเป่าครั้งที่สองจากแตรแห่งคำเตือนของวิบัติประการที่สาม ได้ชี้ให้เห็นถึงการทวีความรุนแรงของสงครามอิสลามเมื่อมันเข้าสู่ช่วงเวลาที่มีนจะ "ทำร้าย" สัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน ในปีเดียวกันนั้น พยานทั้งสองคือเขาแห่งรีพับลิกันและเขาแห่งโปรเตสแตนต์แท้ ได้กลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งและเริ่มการเปลี่ยนผ่านร่วมกันเข้าสู่เขาเชิงสัญลักษณ์สุดท้ายของตน สำหรับเขาแห่งรีพับลิกันนั้น คือการรวมกันของอำนาจโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามทั้งปวงเข้ากับอำนาจรีพับลิกันที่เสื่อมทรามทั้งปวง เพื่อก่อรูปเป็นเขาเดี่ยวซึ่งเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้าย ส่วนเขาแห่งโปรเตสแตนต์แท้ นั้น คือการรวมกันของความเป็นพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์ ขณะที่เขานั้นกำลังเปลี่ยนผ่านจากลักษณะของเลาดีเซียไปสู่ลักษณะของฟีลาเดลเฟีย เพื่อสะท้อนสิ่งที่ตรงกันข้ามกับรูปเคารพของสัตว์ร้าย ปี 2023 เกิดขึ้นยี่สิบสองปีหลังจากปี 2001 ดังนั้นจึงเป็นตัวแทนของความเชื่อมโยงเชิงสัญลักษณ์ของความเป็นพระเจ้าที่รวมเข้ากับความเป็นมนุษย์

ประวัติศาสตร์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในข้อสี่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ซึ่งเป็นข้อที่ถูกเปิดเผยและก่อให้เกิดความรู้ที่เพิ่มขึ้นในปี 1989 อันเป็นสิ่งที่แทนโดยแม่น้ำฮิดเดเคล ในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของข้อนี้ งานสุดท้ายในอภิสุทธิสถานก็สำเร็จลุล่วงเช่นกัน ซึ่งเป็นความสว่างที่ถูกเปิดเผยในปี 1798 และสิ่งนั้นแทนโดยแม่น้ำอูไล ตอนต้นของข้อสี่สิบระบุถึงวาระสุดท้ายในปี 1798 และตอนท้ายของข้อนี้ระบุถึงวาระสุดท้ายในปี 1989 และแม่น้ำทั้งสองสายมาบรรจบกัน ในประวัติศาสตร์ของข้อสี่สิบ เช่นเดียวกับที่แม่น้ำไทกริสและยูเฟรติส (อูไลและฮิดเดเคล) มาบรรจบกันก่อนจะไหลถึงอ่าวเปอร์เซียเล็กน้อย

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

พระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า
เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวดีแก่ผู้ที่ใจถ่อม
พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้พ้นแผลคนชอกช้ำใจ ให้ประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย
และการเปิดเรือนจำแก่ผู้ที่ถูกจองจำ ให้ประกาศปีซึ่งเป็นปีที่โปรดปรานของพระยาห์เวห์
และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา ให้ปลอบโยนบรรดาผู้ที่โสกเศร้าทั้งสิ้น
ให้จัดเตรียมแก่บรรดาผู้ที่โสกเศร้าในศิโยน ให้มั่งกู่แห่งความงามแทนซีเถ่า
ให้น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์ ให้อาหารแห่งการสรรเสริญแทนจิตวิญญาณที่ท้อถอย
เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ถูกเรียกว่า ต้นไม้แห่งความชอบธรรม เป็นสิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงปลูกไว้
เพื่อพระองค์จะทรงได้รับพระเกียรติยศ.

และเขาทั้งหลายจะสร้างซากปรักหักพังแต่กาลก่อนขึ้นใหม่ เขาทั้งหลายจะยกชুবรรดาที่รกร้างแต่เดิมขึ้น
และเขาทั้งหลายจะซ่อมแซมบรรดานครที่รกร้าง คือที่รกร้างมาหลายชั่วอายุคน
และคนต่างด้าวจะยืนอยู่และเสียงฟุ้งแพะแกะของเจ้า
และบุตรทั้งหลายของชนต่างชาติจะเป็นคนไถนาและคนแต่งสวนองุ่นของเจ้า
แต่เจ้าทั้งหลายจะได้ชื่อว่าเป็นปุโรหิตแห่งพระยาห์เวห์
คนทั้งหลายจะเรียกเจ้าว่าเป็นผู้ปรนนิบัติของพระเจ้าของเรา
เจ้าทั้งหลายจะได้กินความมั่งคั่งของบรรดาประชาชาติ และจะไถ้อวดตนในสง่าราศีของพวกเขา
แทนความอับอายของเจ้า เจ้าทั้งหลายจะได้รับเป็นสองเท่า และแทนความขายหน้า
เขาทั้งหลายจะเปรมปรีดีในส่วนของตน ฉะนั้น ในแผ่นดินของพวกเขา
เขาทั้งหลายจะได้ครอบครองเป็นสองเท่า ความชื่นบานนิรันดร์จะเป็นของเขาทั้งหลาย

เพราะเรา คือพระยาห์เวห์ รักความยุติธรรม เราเกลียดชังการปลิ้นเชิงเพื่อเครื่องเผาบูชา
และเราจะนำงานของเขาทั้งหลายโดยความจริง และเราจะกระทำพันธสัญญานิรันดร์กับเขาทั้งหลาย

และเชื้อสายของเขาจะเป็นที่รู้จักท่ามกลางบรรดาประชาชาติ
และบรรดาลูกหลานของเขาท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย ทุกคนที่เห็นเขาจะยอมรับว่า
เขาเหล่านั้นเป็นเชื้อสายซึ่งพระยาห์เวห์ได้ทรงอวยพร ข้าพเจ้าจะเปรมปรีดีอย่างยิ่งในพระยาห์เวห์
จิตวิญญาณของข้าพเจ้าจะชื่นบานในพระเจ้าของข้าพเจ้า
เพราะพระองค์ได้ทรงสวมให้ข้าพเจ้าด้วยเสื้อผ้าแห่งความรอด
พระองค์ได้ทรงคลุมข้าพเจ้าด้วยเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรม ดั่งเจ้าบ่าวประดับตนด้วยเครื่องอาภรณ์
และดั่งเจ้าสาวตกแต่งตนด้วยอัญมณีของนาง เพราะแผ่นดินโลกทำให้หน่อของมันงอกขึ้นฉันใด
และสวนทำให้สิ่งที่หวานไว้ในนั้นผลิขึ้นฉันใด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงกระทำให้ความชอบธรรมและ
คำสรรเสริญผลิขึ้นต่อหน้าบรรดาประชาชาติทั้งปวงฉันนั้น อีสยาห์ 61:1-11